

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v právnej veci navrhovateľa **P.**, so sídlom M., *zastúpeného JUDr. J. F., advokátom so sídlom Z.*, proti odporcovi označenému ako **Ing. J. K., rozhodca pre kolektívne spory** Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny S. republiky, Povstalecká 14, Banská Bystrica, za účasti **S. P. P., a. s.**, so sídlom M., IČO: X., o návrhu na zrušenie rozhodnutia rozhodcu podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6Sp/2/2008-52 zo 17. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) vychádzajúc z ustanovenia § 14 ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o kolektívnom vyjednávaní“) na základe námietky odporcu z 13.01.2011 (č. 1. 46) postúpil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici s odôvodnením, že odporcom v danej veci je Ing. J. K., rozhodca pre kolektívne spory, so sídlom Povstalecká 14, Banská Bystrica.

Navrhovateľ napadol uznesenie krajského súdu podanými „námietskami“ a poukazujúc na ustanovenie § 105 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) mal za to, že v zmysle § 14 ods. 2 zákona o kolektívnom vyjednávaní zmluvnými stranami v danom kolektívnom spore je navrhovateľ a odporca - S. P. P., a. s., so sídlom M., IČO: X., ktorý určuje v danom prípade miestnu príslušnosť na konanie pred súdom.

Rozhodca, ktorý vydal napádané rozhodnutie nie je zmluvnou stranou v kolektívnom spore a z toho vyplývajúce nemôže v zmysle už vyššie citovaného znenia zákona o kolektívnom vyjednávaní určovať miestnu príslušnosť súdu, ktorá je daná podľa ustanovenia § 14 ods. 2 zákona o kolektívnom vyjednávaní a podľa toho aj navrhovateľom určená pri podaní návrhu.

Označený odporca ani účastník konania odvolací návrh nepodali.

Najvyšší súd S. republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) uznesenie krajského súdu preskúmal (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o kolektívnom vyjednávaní návrh na zrušenie rozhodnutia rozhodcu môže zmluvná strana podať do 15 dní od jeho doručenia. Príslušným je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo zmluvná strana, proti ktorej tento návrh smeruje. Pri rozhodovaní postupuje krajský súd podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o preskúmaní neprávoplatných správnych rozhodnutí súdom; rozhodne však vždy uznesením, proti ktorému nie je prípustné odvolanie, ani obnova konania.

Aj v správnom súdnictve skúma súd v prvom rade splnenie podmienok konania (§ 103 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá).

Ak predseda senátu zistí, že súd nie je vecne alebo miestne príslušný, uznesením vec postúpi príslušnému súdu (§ 250d ods. 2 OSP).

V zmysle citovaného ustanovenia § 250d ods. 2 OSP v správnom súdnictve neprichádza do úvahy postúpenie veci bez vydania rozhodnutia.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo), sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá OSP opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Prípustnosť odvolania proti uzneseniu o postúpení veci nie je v ustanovení § 250d ods. 2 OSP výslovne upravená.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolaciemu neostalo iné ako odvolanie označené ako „námietky“ odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, keďže v danej veci odvolanie Občiansky súdny poriadok vo svojej piatej časti výslovne nepripúšťa a iný výklad by mohol byť porušením princípu právnej istoty ako jednej obsahových náležitostí právneho štátu.

Nápravu nesprávnych rozhodnutí o postúpení veci z dôvodu nedostatku miestnej príslušnosti možno dosiahnuť cez ustanovenie § 105 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že ak súd, ktorému bola vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, predloží vec na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu; jeho rozhodnutím je viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 OSP per analogiam, keďže odmietnutím odvolania nedošlo k jeho vecnému vybaveniu a nebol daný dôvod na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 OSP.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková